

STOWARZYSZENIE OBRONA ZWIERZĄT
ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów
tel. 607-171-458, www.obrona-zwierzat.pl
KRS 0000292939 REGON 260199276 NIP 656-22-72-801
Alior Bank S. A. **75 2490 0005 0000 4500 7398 2092**

“Możemy człowieka ocenić po tym, jak traktuje zwierzęta” - Immanuel Kant (1724-1804)

Jędrzejów, 19.04.2016 r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze

w Kielcach

za pośrednictwem

Burmistrza Miasta i Gminy Suchedniów

Zażalenie na postanowienie Burmistrza Miasta i Gminy Suchedniów

z dnia 23.03.2016 r., znak: GNI.6140.48.2015/2016

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, KRS 0000292939, organizacja pożytku publicznego, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, składa zażalenie na postanowienie Burmistrza Miasta i Gminy Suchedniów z dnia 23.03.2016 r. (doręczone dnia 12.04.2016 r.), znak: GNI.6140.48.2015/2016, odmawiające wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia udzielonego decyzją Burmistrza Miasta i Gminy Suchedniów, znak: GNI.6140.24.2015, z dnia 17.07.2015 r., zezwalającą Maciejowi Glijer, prowadzącemu działalność pod nazwą BAROS, na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt.

Uzasadnienie

Organ ponownie stwierdził brak podstaw prawnych do wszczęcia postępowania zgodnie z wnioskiem skarżącego z dnia 08.09.2015 r. dot. cofnięcia w/w zezwolenia

Pomimo, iż Burmistrz Miasta i Gminy Suchedniów tym razem nadal swojemu rozstrzygnięciu formalnie prawidłową formę postanowienia, to jednak w żadnym stopniu nie uwzględnił rozważań Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kielcach, zawartych w postanowieniu z dnia 18.02.2016 r., znak: SKO.DG-51/4439/5/2015, tj. nie rozstrzygnął sprawy zgodnie z przepisami procedury administracyjnej oraz nie uzasadnił przekonująco swojego stanowiska.

Powtórzyć więc należy, jako nadal aktualne, zarzuty sformułowane przez skarżącego w zażaleniu skierowanym w niniejszej sprawie do SKO w Kielcach w dniu 03.11.2015 r.

Na podstawie art. 31 § 1 k.p.a. organizacja społeczna może w sprawie dotyczącej innej osoby występować m. in. z żądaniem wszczęcia postępowania, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny. Zgodnie z art. 31 § 2 k.p.a. organ administracji publicznej, uznając żądanie organizacji społecznej za uzasadnione, postanawia o wszczęciu postępowania z urzędu lub o dopuszczeniu organizacji do udziału w postępowaniu. *A contrario*, organ odmawia wszczęcia postępowania lub dopuszczenia organizacji do udziału w postępowaniu, o ile nie uzna żądania organizacji społecznej za uzasadnione jej celami statutowymi lub nie uzna, aby za wszczęciem postępowania przemawiał interes społeczny. W świetle powyższego, odmowa wszczęcia postępowania możliwa jest tylko w tych dwóch przypadkach.

Tymczasem w przedmiotowej sprawie, organ administracyjny w ogóle nie zajął się badaniem celów statutowych organizacji wnioskującej i interesu społecznego, ani nie przedstawił wyników tego badania w rzetelnym i wyczerpującym uzasadnieniu. Ogranicza się ono do jednego enigmatycznego stwierdzenia, jakoby cele statutowe Stowarzyszenia nie uzasadniały udziału tej organizacji w przedmiotowym postępowaniu, jak również nie przemawiał za tym interes społeczny (str. 1 uzas. *in fine*). Postanowienie nosi jednocześnie rażącą wadę całkowitego braku analizy tychże celów statutowych wnioskodawcy i interesu społecznego. Tajemnicą pozostają więc przesłanki, którymi kierował się organ przy załatwieniu sprawy. Uzasadnienie postanowienia jest jedynie pozorne, a brak jego meritum stanowi nie tylko naruszenie art. 6, 7, 8, 9, 11 i 124 § 2 k.p.a., ale, co najistotniejsze, uniemożliwia rzeczową polemikę z kwestionowanym rozstrzygnięciem.

Organ skupił się na przytaczaniu orzecznictwa sądownoadministracyjnego, nie pozostającego jednak w związku z przedmiotową sprawą (postępowania w zakresie pozwoleń na budowę).

Podjął również argument, jakoby w sprawie zapadło już rozstrzygnięcie, które miałyby niweczyć wniosek skarżącego, co uzasadnia, w mniemaniu organu, jego rozstrzygnięcie. Tymczasem, jak wskazano powyżej, w świetle art. 31 k.p.a. okoliczność taka nie może stanowić podstawy do odmowy wszczęcia postępowania.

Na marginesie podnieść należy, że organ błędnie pouczył skarżącego o terminie na złożenie zażalenia na postanowienie (14 dni, zamiast wskazanych art. 141 § 2 k.p.a. 7 dni). Jest to zachowanie nie tylko dowodzące rażących deficytów w znajomości przepisów, ale i naganne w świetle art. 6 i art. 8 k.p.a.